

paalægges Kirkeeteren at holde Kirkegaardene og Gravstederne ryddelige; men hvis det skal være Meningen, troer jeg, det tydeligere maa udtrykkes, f. Ex. ved at der blev sagt „lade Græsset aflaae 2 a 3 Gange.“ Efter min Mening vilde det heller ikke være afveien, om der blev tilføjet et Forbud mod at lade Græsset afgræsse; det er Noget, der ikke finder saa meget Sted paa Derne, men i Sjælland er det desværre ofte Tilfældet, at der tøires baade Faar og Køer paa Kirkegaardene, og dette burde vistnok helst udtrykkeligt forbydes. Det er kun dette, jeg har havt at bemærke, og som, hvis den høitærede Minister ikke har Noget derimod, let vil kunne rettes ved et Endringsforslag til anden Behandling. — Der er et Dusst, som jeg ved en tidligere Leilighed har udtalt her i Thinget og som jeg ogsaa nu skal tillade mig at berøre, nemlig om ikke Skolerne paa Landet ogsaa kunne blive undergivne et Syn, og jeg vil derfor tillade mig at spørge den ærede Minister, om han ikke er betænkt paa at iværksætte noget Saadant ved Hjælp af de samme Synsmænd, der syne Kirkerne. Da der gives Regler om, hvorledes Skoler skulle vedligeholdes, vilde det unægtelig spare mange Sammenstød mellem Skolelærerne og Sogneforstanderskaberne, naar de samme Synsmænd, der syns Præstegaardene, kom til at afgive en Synsforretning til Sogneforstanderskaberne og paatale de Mangler, der vare tilstede ved Skolerne.

L. C. Pedersen: Jeg er enig med den høitærede Minister i, at det vilde være ønskeligt, om det her foreliggende Lovforslag kunde vinde Lovskraft allerede i indværende Session. Hidtil har der ofte været forskjellige Meninger imellem Provstesyndet og vedkommende Kirkeeter, naar der er gjort Udsættelser af Mangler ved Kirken, og da der tidt derved er affødt Ulempe, troer jeg, det vilde være ønskeligt, om der udkom virkelige Lovbestemmelser angaaende disse Forhold, saa at det ikke saameget, som det hidtil har været Tilfældet, var overladt til Synet at afgjøre, hvad der skulde betragtes som Mangler og hvad ikke. Jeg vilde ogsaa finde det ønskeligt, om samtlige herhenhørende Bestemmelser, der hidtil have været spaltede ad i forskjellige Love,

Canceelli- og ministerielle Resolutioner, kunde findes samlede paa eet Sted. — Der er endnu nogle enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, hvorom jeg skal tillade mig at sige et Par Ord, skjøndt et Par af dem allerede ere omtalte af den sidste ærede Taler. Bestemmelsen angaaende Kalkens Størrelse troer jeg navnlig vil kunne blive byrdefuld for flere fattige Kirker, hvis den uforandret fastholdes. — I § 5, fjerde Stykke, staaer der, at „Alterkanden skal være af Sølv eller Porcellain eller andet af Synet godkjendt Materiale“; der er nu i en Række af en Snees Aar i mangfoldige Kirker anskaffet Alterkander af et Materiale, som kaldes Composition, og især af Glas, jeg haaber derfor, at Glas ogsaa maa kunne indbefattes under det Materiale, som Synet kan godkjende, eller rettere sagt, at Alterkander af Glas ikke skulle behøve at ombyttes. — I § 6, første Stykke, er det overladt til Synets nærmere Bestemmelse, om Gulvet i Stolene, naar det ei er af Brædder, skal forsynes med Maatter eller Træskamler. Jeg troer ikke, det vil være heldigt, især paa Landet, at bestemme, at Gulvet i Stolene skal forsynes med Maatter; imod Træskamler kan jeg ikke have synderligt at erindre; efter min Mening er det det Æneste, som er tilraadeligt. I det fjerde Stykke i samme Paragraph, hvor der omtales Forandring med Stolene, skal jeg tillade mig at henstille til den høitærede Minister, om det ikke kunde være rigtig, naar samtlige Stole i en Kirke skulle undergaae en Forandring, hvilket vistnok vil finde Sted paa forskjellige Steder, da at fastsætte en bestemt Brede for dem, og om de skulle være med enkelte eller dobbelte Sæder. Jeg kunde ogsaa ønske, at der til Slutningen af denne Paragraph føjedes den Bestemmelse, at der i samtlige Kirker skulde anbringes enten Øystroner eller Lampetter, saaledes at Kirkerne kunne blive oplyste, naar der holdes Gudstjeneste om Aftenen, især da det ikke sjældent er Tilfældet paa Landet, at Gudstjenesten om Vinteren kan trække heelt ud paa Aftenen. I Slutningen af § 7 er det paalagt Kirkeeteren, efter en fuldendt Reparation at foranstalte Kirkens Træværk og Binduer afvaskede, hvilket ogsaa skal finde Sted idetmindste een Gang